Item mens pura et deuota in qua
deus habitat per graciam excipit in se omne
genus spiritualis delectacionis lacrimas
deuocionis ardore affectionis et di
lectionis tamen quia timor et amor al
ternant in tali anima vices nescit pro
demonstracione sue salutis certitudi
nem et tamen sentit pregustacionem.
ideo dicitur de tali ecclesiastici 50 quasi stella
matutina in medio nebule.
Item de anima que per deuocionem deum de
gustat dicitur apocalipsis 12 quod date sunt
mulieri id est anime deuote due ale
aquile ut volaret in locum suum.
Vero quod dicuntur ale aquile propter visus
claritatem et contemplacionis perspi
cacitatem et dicuntur due esse quia ad
deuocionem requiritur quod intellectus sit

illuiatus et affectus inflamat9
Volat aūt aīa deuota in deser
tū mūdū s· et que mūdi sūt dese
rendo. Volat ut laqueos effugiat
ne ab inimico capiat. Nā incauta
admodū auis cito capit. Volat et
p desideriū ad pegrinand de ex
ilio ad patriā ut sapidū cibū inue
niat qui in terenis nō inuenit sz
in spūalibz et celestibz. Et aīa
p deuotoēz sic disposita ad volan
dū volat sub hac formā nūc sursū
nūc deorsū nūc sinistrorsū nūc
dextrorsū. Sursū volat cōside
rando primia electoz. Ps ascendit sr
cherubim et volauit sup pē ventoz
Cherubin dicūt angeli q hūt ple
nitudinē sciē teste ad vi contempla
tiuā et dicūt venti ppt agilitatē

obie qntū ad vim amīstratiua
sup quos aīa devota volat qn cor
gliam ↄtemplat et vidz huanita
tē nrāz in xpo sic eos explicatam
et se sperat assumi ad eoz gliam.
Et iste volatus aīme devote fit
p mod aquile qr ale aquile date
sūt ei. Aquila em̄ est auis gene
nobilior vtute formosior volatu
celsior et visu limpidior. Et desigt
aīaz devotā q dignatōne cū gene
est de celis cui vtus est considerae
diuinaz ptatem in ceteris cū in
vestigiis cui volatus est celsius et
visus limpidus qn pendit et
cognoscit pram defectuosam
et qnto plus p devotioz ascendit
tanto magis se defectuosam recog
noscit. Iste est em̄ pcessus aīme

deuote vt semper proficiendo se exten
dat ad futura et cogitet in amari
tudine preterita et toto mentis af
fectu contempnat presentia et sic scan
dat et ascendat celestia contempla
do premendo et desiderando et dis
ponat ascensiones in corde suo
in valle lacrimarum. Unde iiii regum
2o legitur quod helias ascensurus in ce
lum primo iuit in bethel 2o in iheri
cho 3o in iordanem et 4o ascendit
in celum. Sic qui vult ascendere in
celum primo vadat in bethel id est in
domum dei et sit consciencia que debet esse domus
dei ipsam examinando et tunc inveniet
et copiam et materiam flendi 2o vadat
in ihericho quod unius interpretatur odor
quia post expulsionem viciorum ipsam intret
vt campum mundatum et odoriferatum

cogitacõm et bonarum affectõm
et opatõm vn̄ gen̄ 27 Ecce odor
filij mei sicut odor agri plem̄
10 vadat ad iordanē i· riuulū
iudicij ita cum̄ ntp̄tat̄ iordanis
considerando xp̄i iudiciū et pas
sioēm in cuius sanguine loti sunt
hiis dispositionibȝ p̄mis postea
pt cū helia ascende in celum et
no tm̄ cū helia sȝ etiā cū xp̄o in
ulimu et fieri eius discipulus
vn̄ ipe dixit Ecce ascendimus
iherosolimam etc Anima ergo deuo
ta p̄mo volat et ascendit sursum
qr deuotō in capacitate anime in
clusa facit ipam ascende et volare
sicut aer inclusus in pennis auium
leuat eas sursum vn̄ plinius 2º de
vegetabilibȝ dicit qd ea quae la
pis uel aqua pondrosiim descendit
non est sola grauitas quia cetera

grauiora sup aq̄s natare et aste
dere et leuiora descendere et in aq̄s
mergi Et q° alia causa ē s̄m
Aristo[le]. s. nimia densitas que
nō sinunt aerē multū ~~[illegible]~~
intrudi qui aer valeat sublenare
et iō grauia q̄ h̄nt multū de aere
subleuante in aqua subleuantur
et nō descendūt s; alia descendūt
Sic est in ꝓposito de deuotis et
indeuotis. Deuoti enī multū h̄nt
de aere i. de sp̄u seu de caritate
subleuante. Sp̄us enī dūn eleua
ut ꝓpham int celū et terā. Et ig
nis nāl̄r tendit sursū Sic ig
niti p dīuū amore q̄ int poros cor
dis et aīe deuotor̄ inducit eos su
leuat et facit ascendere Et leues su
qr multu h̄nt de sūr et modicum
de mā terrestri. Terre enī ut dicū
est despiciunt et sol. s. deq in eis

omnes vapores afflictiones s. et desi
deria ad se trahit. sicut videmus de so
le materiali qui vapores a terra elevat et
ad se trahit. Augustinus Amor meus pondus
meum eo feror quocumque feror
Devotio cum virtutibus multiplicibus
pennati multiplicatur volando ascendit
sunt enim alati et pennati pennis
videlicet virtutum item IIIo anima per devo
tionem sic alata volat deorsum et cetera
hinc invenitur cantica 2 ubi sponsus precatur
filias Ierusalem admirantur ne spon
sa suscitaretur sequitur non longe post
quod ipse sponsus eam met excitat et sur
gere iubet a quiete contemplationis ad
exercitium virtuose operationis ut ipsa
sponsa fatetur dicens En dilectus meus
loquitur michi Surge propera amica
mea columba mea formosa mea.
Tribus enim nominibus eam vocat et ad

tres actus excitat, scilicet surgendum
properandum et veniendum. Amicam
ergo primo eam appellat scilicet dilectione
fervidissimam. Columbam scilicet simpli
cissimam. formosam scilicet pulcherrimam
quasi diceret. Tu es amica mea
cui totali caritate que me diligis. co
lumba mea cui totali simplicita
te que me principaliter intendis. For
mosa mea cui impressi ymaginem
quam in perfecte assimilas. Addit
autem semper mea ad insinuandum
quod nec hore scilicet non potest nisi a spon
so spem excitante. Item vocat eam
sponsam amicam scilicet secretorum suorum
non ignaram. Io xv Iam non dicam vos
servos sed amicos etc. 2o columbam que
propter simplicitatem quo ad inten
tionis rectitudinem 3o formosam scilicet
decore anime virtutum excultissima

Sustset ergo anima devota et per
piendo voce vocantis dicat Surgam et ibo ad patrem meum etc. Ozet sponsa assignat quare ania devota ad exercitium operis incitorii debeat assurgere. Primo quia hiems abiit ymber transit. Per hiemem intelligitur status peccati quod ad modum hiemis est frigidus obscurus et durus frigidus quia sine fervore caritatis obscurus quia sine fulgore veritatis durus quia sine dulcore pietatis. Ita peccator in proposito peccandi existens nec caritate fervet nec veritate fulget nec via pietate viget et hoc ideo quia in hieme manet. Per ymbrem vero qui terram lutosam et lubricas vias facit intelligitur delectatio mala que est in actu peccandi que distillans super terram conscientie lutosam eam facit et via mandatorum ita lubricat ut species mentalis affectionis per eam incede

rones

Volens r[ati]o[n]is gressu re no[n] possit
tumi p[ri]mb tu[n]c retessisse dicitur
q[uo]d p[er] motu[m] bonu[m] interiore[m] et de-
uotu[m] contemptu[m] a[n]i[m]a p[e]cc[atu]m detestat[ur]
¶ 2° sur[ge] q[ui]a flores apparue-
ru[n]t in terra n[ost]ra q[ui]a initia bonor[um]
~~bonor[um]~~ visa su[n]t in tua consciencia
q[uae] est t[er]ra nostra a me et a te extole[n]-
da in q[ua] iactam[us] v[ir]tutu[m] semi[n]a que
video te cooperante p[ro]ferre g[er]mina
Isti e[nim] flores p[oss]u[n]t dici b[on]u[m] opandi
p[ro]positu[m] ex quib[us] florib[us] expectat[ur]
fructus vi[r]t[utu]m ecc[lesiastic]i 33 Date florem
et florete in g[rati]am ¶ 3° sur[ge] q[ui]a
temp[us] putationis aduenit .i. resig-
tionis vitior[um] o[mn]i[u]m et impedimen-
torum ad v[ir]tuose opand[um]. Vn[de] putato[r]
tor[um] ad v[ir]tuose opand[um] ... hic p[re]sentatione occasionis
pecc[a]ndi ... ¶ 3° principal[ite]r a[n]i[m]a
deuota monet[ur] et volat sinistror[sum]
sed p[ro] dolore et gemitu de spons[o]

amissione tunc occurrit illud genes
33 c° Rube reversus ad puteum cum non
invenisset puerum scidit vestes et dixit
Puer non comparet et ego quo ibo
Puteus est ipsum intimum hominis in
quo puer ponitur sed hic est sine aqua quando
devotio torpescit in anima tunc rube
i. affectus sanctus in ipso puero quem
reus non invenit vehementer dolens clamat viij
Puer non comparet et ego quo ibo sine
puero qui est via veritas et vita. Ergo
ibo sine via non in precipitium sine veri
tate non in errore sine vita nisi
in mortis supplicium. Tunc scin
denda sunt vestimenta cum fletu
per diligentem investigationem mediante con
fessionem cum fletu et contritionem quia
iam pax salus et gaudium amit
titur. Item legitur thobie 10 c°

tu filius moram faceret flevit mater irremediabilibus lacrimis dicens heu fili mi ut quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum et baculum senectutis nostre etc. Unde hec dicit ecce verba anime deorsum volantis et cognoscentis quod deus est lumen oculorum suorum sine quo videre non potest baculus sine quo viam presentis vite ad patriam venire non potest. ¶ 2° anima per devotionem deum gustans volat deorsum dextrorsum recogitando omnia dei beneficia que hominem multum ad amorem inflammat Ex quo enim anima devota ipsum tam largum et liberalem ad largiendum cogitat ipsum minime se diligere perpendit et sic ipsa ad dei amorem accendit. Nichil enim ita valide ad diligendum inflammat quam beneficiorum amici crebra recordatio. etc.